

Μητροπολίτη Μόρφου Νεόφυτου

Η ίδια η Θεία Λειτουργία, από την αρχή αρχή της, διακηρύσσει τί ακριβώς είναι: Είναι η ευλογημένη Βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Δηλαδή η ευλογημένη Βασιλεία του Τριαδικού Θεού, τώρα και πάντοτε και εις τους απέραντους αιώνες των αιώνων.

Ο μόνος τρόπος για να ελευθερωθεί ο άνθρωπος από το παρελθόν, είναι να του δοθεί ένα μέλλον. Κι ο μόνος που μπορεί να δώσει μέλλον είναι ο Τριαδικός Θεός, που δίνει το μέλλον της Βασιλείας Του. Είναι το μεγαλύτερο δώρο που παίρνει ο άνθρωπος από τώρα και θα παίρνει πάντα, φτάνει να το θέλει. Είναι δώρο Θεού.

Όταν μας δίνουν δώρα, εμείς απλά ευχαριστούμε. Γι' αυτό και η Θεία Λειτουργία εκτός από Βασιλεία λέγεται και Θεία Ευχαριστία. Η Βασιλεία του Θεού είναι ένα μελλοντικό γεγονός που πρόκειται να έρθει με τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού. Όμως μέσα στη Λειτουργία γίνεται το μέγα θαύμα να το γευόμαστε από τώρα, μέσα στα Μυστήρια της Εκκλησίας.

Όμως, τι είναι ακριβώς η Θεία Λειτουργία, πώς γίνεται; Για να γίνει η Λειτουργία συνάζονται κατ' αρχήν οι πιστοί σ' έναν τόπο, στο ναό του Θεού, στην Εκκλησία. Έτσι από άτομα γίνονται Σύναξη, Ενότητα Πιστών. Ομολογούν δημόσια την ορθόδοξη πίστη τους με το Σύμβολο της Πίστεως, αφού προηγουμένως συγχωρούν ο ένας τον άλλο, με το «αγαπήσωμεν αλλήλους ίνα εν ομολογία ομολογήσωμεν...».

Αλληλοσυγχωρούνται γιατί δεν μπορείς να κοινωνάς χωρίς να έχεις συγχωρέσει και χωρίς να έχεις την ίδια πίστη με τους ορθόδοξους αγίους. Και τότε καλούμε, μέσω του ιερέα και των ψαλτών, το Άγιο Πνεύμα να μεταβάλει τον άρτον και τον οίνον που εμείς προσφέραμε, σε Σώμα και Αίμα Χριστού του Θεού.

Ακολούθως η Θεία Κοινωνία θα μεταδοθεί σε όλους εμάς για να γαληνέψει η ψυχή μας, να συγχωρηθούν οι αμαρτίες μας, να λάβουμε τις δωρεές του Αγίου Πνεύματος, να πάρουμε θέση στη Βασιλεία των Ουρανών που έρχεται και για να έχουμε το θάρρος να παρουσιαστούμε μπροστά στον Θεό χωρίς να κατακριθούμε. Ακόμα, προσφέρουμε τα τίμια δώρα για όλους εκείνους τους κεκοιμημένους μας που έφυγαν απ' αυτή τη ζωή, εξαιρέτως δε για την Παναγία μας Θεοτόκο Μαρία και όλους τους Αγίους.

Όμως στη Θεία Λειτουργία δεν φέρνει κανείς μόνο τον εαυτό του. Θυμάται και ονόματα, ονόματα προσώπων που είτε είναι ζωντανοί είτε έχουν φύγει απ' αυτή τη ζωή. Η Θεία Λειτουργία μας δίνει τη δυνατότητα της μνημόνευσης ονομάτων, τόσο κεκοιμημένων όσο και ζωντανών.

Όταν ακούγεται το «εξαιρέτως της Παναγίας Αχράντου υπερευλογημένης ενδόξου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου», τότε οι ιερείς και ο λαός, μνημονεύουμε τα ονόματα που έφερε ο καθένας μέσα στην ψυχή του. Με αυτό τον τρόπο καταγράφουμε αυτά τα ονόματα στην αιώνια μνήμη του αιώνιου Θεού. Όλα αυτά τα ονόματα, θα τα θυμηθεί στη Δευτέρα Του Παρουσία. Έτσι βοηθάμε και πολλούς που έφυγαν από αυτή τη ζωή, για να έχουν αιώνια ζωή μετά τη Δευτέρα Παρουσία.

Στη συνέχεια γίνεται η μετάδοση του Σώματος και του Αίματος του Χριστού στους πιστούς. Επειδή μερικές φορές δημιουργούνται απορίες γύρω από αυτό το θέμα, θα ήθελα να τονίσω για ακόμα μια φορά την πραγματικότητα. Όταν κοινωνούμε, λαμβάνουμε το ίδιο το Σώμα και Αίμα του Χριστού κι όχι σύμβολα αυτών.

Στη Λειτουργία δεν υπάρχει τίποτα το συμβολικό, δεν πρόκειται για μια αναπαράσταση των Παθών και της Αναστάσεως του Χριστού. Η Λειτουργία δεν είναι θείο θέατρο, αλλά πραγματικότητα. Ο Χριστός είναι παρών υποστατικά, δηλαδή με όλη την υπόστασή του και θυσιάζεται πραγματικά δηλαδή σωματικά.

Και όταν λαμβάνουμε τη Κοινωνία, τρώμε το αληθινό Του Σώμα και πίνουμε το

αληθινό του Αίμα. Όταν δε τρώμε και πίνουμε από το Άγιο Ποτήριο, γινόμαστε «σύσσωμοι» του Χριστού, δηλαδή ενωνόμαστε πραγματικά και όχι συμβολικά με το Σώμα και το Αίμα Του, δηλαδή αποκτούμε κι εμείς αιώνια ζωή και έτσι νικούμε το θάνατό μας, μεταλαμβάνοντας Αναστάσιμο Σώμα και Αίμα Χριστού.

Κατά μία παλαιά και ευλογημένη συνήθεια, που συνεχίζεται και σήμερα στον τόπο μας, ο λαός μας δεν λέει «πάμε στη Θεία Λειτουργία», αλλά «πάμε στην Εκκλησιά». Ασυνείδητα λοιπόν ο λαός μας ταυτίζει τη Θεία Λειτουργία με την Εκκλησία, κι αυτό είναι μια μεγάλη αλήθεια που ανακεφαλαιώνει όλα αυτά που είπαμε πιο πάνω. Στη Θεία Λειτουργία φανερώνεται η Εκκλησία. Πηγαίνοντας δε στην Εκκλησία και μετέχοντας στη Θεία Ευχαριστία, γινόμαστε Σώμα και Αίμα Χριστού, και αφού όλοι όσοι συναζόμαστε εκεί κοινωνούμε του ιδίου Σώματος και Αίματος, γινόμαστε όλοι αδέλφια.

Για να ελευθερωθούμε από τις πολλές μας μέριμνες και αγωνίες, πρέπει να δώσουμε χρόνο και χώρο στον Θεό που πάντοτε μάς περιμένει όλους. Και αυτός ο χώρος και ο χρόνος, είναι η Θεία Λειτουργία.

Πηγή: isagiastriados.com